WEEKBLAD • 32ste JAARG. • 56 BLZ. 1604 9-1-69 BELGIË : 10 F
NEDERLAND : ABONNEES 65 CT

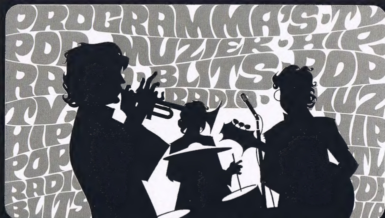
robbedoes





EEN ANDERE SMURF DAN DE ANDEREN

Peyo



WAT ZIET U IN MIMOSA ?

Méér dan we hier kunnen opnoemen !

Een greep uit hetgeen MIMOSA u biedt :

MIENIEMOOZA, het hipste mode- en shownieuws van België

MIMOSA-BOETIEK, de mooiste kleding met prijzen en maten waar iedereen in kan !

Ieder week een fotoroman, een kort verhaal, een patroon, een feuilleton enzovoort...

Reportages en enquêtes over grote en kleine problemen in het huwelijk en de familie.

MIMOSA, het blad waar je stil van wordt !

Guust Flater

door Franquin

















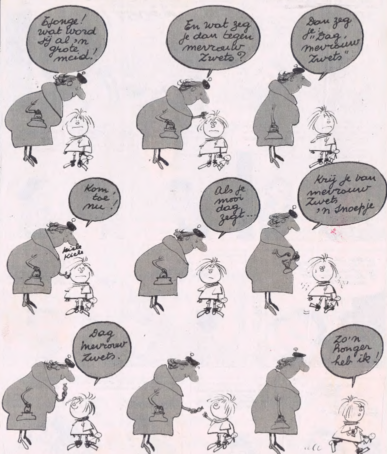






DE NJAAJA'S

door claire bretécher



CAESAR

door M.TILLIEUX



















EEN ANDERE SMUR

De Smurfjes leven opgewekt en gelukkig in hun vriendelijke dorpje...























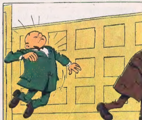


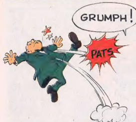
wordt vervolgd

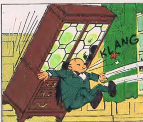


BAARD en KALE





















DE SPOOKSCHADUW

door WILL
tekst: M.TILLIEUX

Inspecteur Fickshusset van Scotland Yard vindt dat hij na de ontsnapping van John Fullshoke wel een vacantie heeft verdiend...











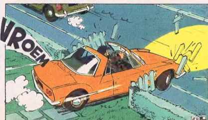












wordt vervolgd



DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

SOMS DUIKEN GEHEIMZINNIGE EN DREIGENDE MONSTERS OP UIT DE DIEPE ZEE...

'N REUZE-INKTVIS!

DIE SCHUIT GAAT ERAAN!

OM ZE VAN DICHTERBIJ TE BEKIJKEN BOUWT DE ZWITSERSE GELEERDE AUGUSTE PICCARD IN 1948 Z'N EERSTE BATHYSKAAF. Z'N ZOON JACQUES MAAKT ZICH IN 1960 - NA 64 MAAL GEDOKEN TE ZIJN - KLAAR OM... 11 000 METER IN DE ZUIDZEE AF TE ZAKKEN!...

Jean Luc '68

TEKST: J.C. PASQUIEZ

O.W. 703

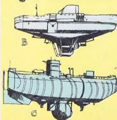
DE UITVINDINGEN VAN A. PICCARD.

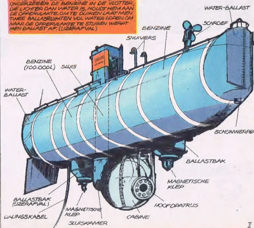


A. STRATOSFEERBALLON MET 'N HERMETISCH GESLOTEN METALEN GONDEL (1931)

B. EERSTE BATHYSKAAF, GEBOUWD IN BELGIË, OVERGENOMEN DOOR DE FRANSE MARINE

C. "TRIESTE", IN ITALIË GEBOUWD EN DOOR DE U.S. NAVY OVERGENOMEN (1959). NA DE OVERNAME WORDT DE DRUKCABINE VERVANGEN DOOR 'N NIEUWE VAN DUITSE MAKELIJ (KRUPP) EN WORDT DE VLOTTER VERGROOT.





DUIKEN MET DE BATHYSKAAF

19 JANUARI 1960 VERLAAT DE "TRIESTE", GETROKKEN DOOR DE "WANDANK" EN BEGELEID DOOR DE "LEWIS", 'T EILAND GUAM (STILLE OCEAAN). DE 23STE BEREIKT HIJ DE DIEPTEN VAN DE MARIANEN (11034 M.)

AAN BOORD VAN DE TORPEDOBOOTJAGER "LEWIS"

SCHAKEL 'T PEILTOESTEL IN!

'T IS TE DIEP! VERDUIVELD !...

DE ECHO IS ONVOLDOENDE KAPITEIN! ...

DE ECHO VAN DE ONTPLOFFING WORDT WELDRA WEERKAATST...

28.500 VOET!...

BRRROEM

30.000 VOET!...

BRRROEM

33.000 VOET!...

STOP!

BRROEM

NU VAREN WE BOVEN DE TROG!... WAARSCHUW DE WANDANK!...

PICCARD EN DE AMERIKAANSE LUITENANT WALSH GAAN DIRECT VAN BOORD EN VAREN NAAR DE BATHYSKAAF...

IK ZOU MAAR OPPASSEN DAAR BENEDEN

JE HEBT GEEN VASTE GROND

WEES MAAR GERUST! TOT KIJK!

WE BRENGEN 'N ZEEMONSTER VOOR JULLIE MEE!

HOPLA!

VLUG! DE CABINE IN!

MAAK DE SLUIS DICHT, BUONO!

SI, SIGNOR!

SANTA MADONA! DAT IS IETS ANDERS DAN DE BAAI VAN NAPELS! 11.000 METER!... BRRR!...

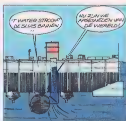
WAT IS 'T HIER FRIS... VLUG... GAUW WAT WARMS AANTREKKEN

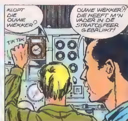
verv



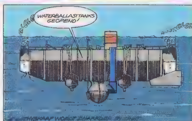
DUIKEN MET DE BATHYSKAAF

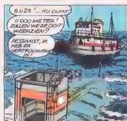




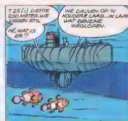


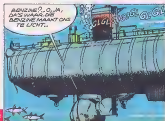




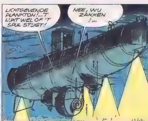






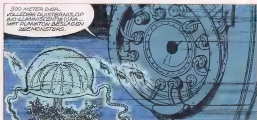


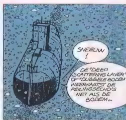


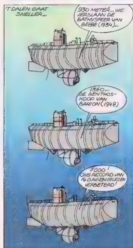


(1) 25 MINUTEN NADAT DE DUIK BEGON

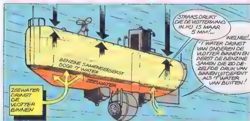
3

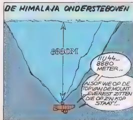












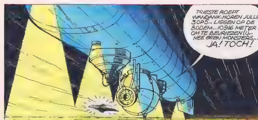




(1) LICHT DOOR LEVENDE WEZENS VOORTGEBRACHT (2) KABEL BESTEMD OM DE LANDING VAN EEN BALLON TE VERTRAGEN (3) PER AKOESTISCHE TELEFOON, DIE BRUIKBAAR IS ALS DE BATHYSKAAF ONDER HET SCHIP LIGT.

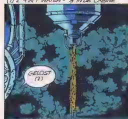


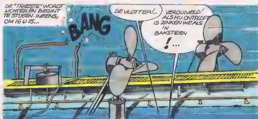
DUIKEN MET DE BATHYSKAAF





(1) 2°4 IN 'T WATER - 9° IN DE CABINE

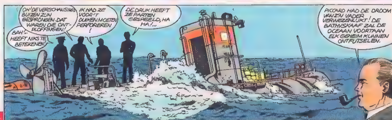












(2) MET 'N ELEKTRO-MAGNEET.

rené hausman



SAKI



ZUNIE

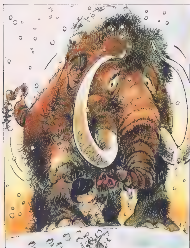
de pels

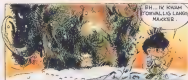
VROEGER WERDEN STEPPEN EN BOSSEN BEVOLKT DOOR ALLERLEI DIEREN DIE NU ZIJN VERDWENEN.

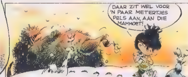














DE MAMMOET, DE "SNEEUWOLIFANT" UIT DE OUDHEID, ZWIERF IN DE PREHISTORIE DOOR ONZE STREKEN. IN SIBERIE ZIJN ER ENKELE INTACT TERUGGEVONDEN. ZE WAREN DOOR DE KOU BEWAARD GEBLEVEN... EN NOG EETBAAR!

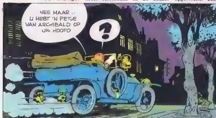






DE SLIERT OP

De uitdrager heeft Archibald in de kelder opgesloten. James waarschuwt de politie en gaat met de Sliert op zoek























ZOEK



door roba
tekst : m. tillieux











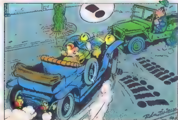












wordt vervolgd


OLÉ
LEO

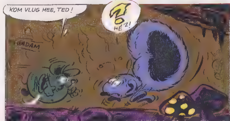
sympathieke mensen eten LEO...



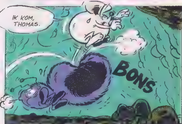
De Beukelaer

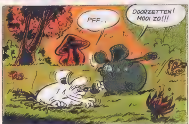
publiart / emad


HET MONSTER


KOM VLUG MEE, TED!
HÉ?!
GADAM


HOP!
BONS

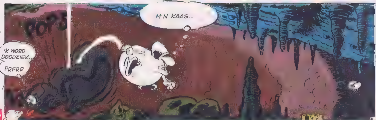

IK KOM, THOMAS.
BONS


PFF..
DOORZETTEN! MOOI ZO!!!


LAAT ME WEER ZAKKEN, THOMAS!

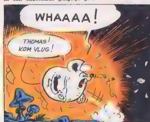

IK WIL WEER NAAR BENEDEN, VERSTA JE ME NIET?!!

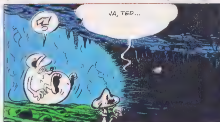

?!!


POPS
M'N KAAS..
'K WORD DOODZIEK..
PRFRR

VAN DE GROT ! door GELEM

In een onderaards gangetje gaan twee muizen hun gangetje...



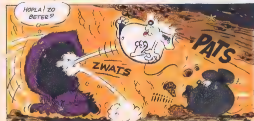














wordt vervolgd



ACROBATEN TEGEN WIL EN DANK

MADELEINE REYBET is een van die zeldzame avontuurlijk aangelegde vrouwen, die van het parachutespringen hun geliefkoosde sport hebben gemaakt. Jaren geleden al begon zij ze te beoefenen, en aan avonturen heeft het haar niet ontbroken. Maar haar meest adembenemende avontuur beleefde ze toch in de zomer van 1958 toen zij. . Nee, we geven er de voorkeur aan Madeleine Reybet die gebeurtenis zelf te laten vertellen. Onopgesmukt en in een zeer directe stijl heeft ze destijds aan een paar journalisten het volgende verhaal verteld, dat zich afspeelde tussen hemel en aarde.

« Ik zou die dag mijn honderdste sprong maken », zo begon Madeleine Reybet haar relaas, « en ik had met mezelf uitgemaakt dat het een van mijn laatste zou zijn. Het parachutespringen is een heerlijke sport, maar je moet er op tijd mee kunnen ophouden.

Op die zonnige zaterdagmorgen was ik net als altijd in mijn sportautootje naar het vliegveld van Avignon-Châteaublanc gereden, waar het opleidingscentrum voor parachutespringers gevestigd was en waar ik ook al mijn vorige sprongen had gemaakt. Ik verkeerde in een opperbeste stemming en ik herinner me nog goed hoe ik onderweg het ene liedje na het andere neuriede.

Op het vliegveld werd ik begroet door Edouard Beaussant, mijn instructeur, die met een brede glimlach naar me toe kwam en me kameraadschappelijk op de schouder klopte. Dat heb ik altijd prettig gevonden. Als valschermspringster werd ik door mijn mannelijke collega's altijd op voet van gelijkheid behandeld. Ze zagen een kameraad in me en lieten me nooit merken dat zij mannen waren en ik « maar » een vrouw.

« Wat denk je, Madeleine », vroeg hij me op zijn sportieve, joviale manier, « kunnen we voor die honderdste sprong niet eens iets speciaals doen? Wat zou je zeggen van een vrije val? Dat maakt altijd indruk en 't lijkt me bijzonder geschikt om je jubileum wat kleur te geven »

Het was of Beaussant mijn gedachten geraden had, want zelf liep ik op dat ogenblik net hetzelfde te denken. We praatten er 'n poosje over en hij stelde mij voor dat ik me na de sprong duizend meter zonder parachute zou laten neersuizen, en pas dàn aan de lijn van mijn valscherm te trekken.

Het plan stond me wel aan en ik weet nog precies hoe ik mijn zoveelste liedje neuriede, terwijl ik mijn overall aantrok en me de parachute op de rug liet binden.

Alles beloofde heerlijk te worden. Het opstijgen en voorafgaande vliegen verliep zonder enig incident. Het was ook prachtig weer, uitstekend geschikt voor onze training. De piloot bracht ons in een minimum van tijd op de afgesproken hoogte.

Edouard Beaussant zat naast me en begon zich voor de sprong gereed te maken. Hij sprong in dergelijke gevallen altijd als eerste. Op die manier wilde hij zijn leerlingen vertrouwen inboezemen, en door het feit dat hij als eerste rustig aan z'n parachute zou hangen te bengelen, kon hij ook gemakkelijker volgen wat met de ander gebeurde.

Een paar seconden zat ik met de piloot alleen in het vliegtuig. Nu was het mijn

beurt. Mijn hart klopte wel iets sneller dan normaal, toen ik me klaarmaakte om Beaussant in de diepte te volgen, dat geef ik eerlijk toe.

Ik sprong...

Nauwelijks had ik het vliegtuig verlaten of de lucht zoog mij de ruimte in. Het was fantastisch. In een duizelingwekkende vaart schoot ik omlaag, langzaam de ene salto na de andere makend, zodat ik nu eens daalde met het hoofd omlaag en dan weer met de voeten vooruit. Dat was allemaal normaal, het was immers een vrije val. Dàt ik viel voelde ik eigenlijk niet eens. Ik was als een vogel. Ik dacht niet. Ik kende op dat ogenblik alleen dat wonderlijke, verblindende gevoel van vrijheid dat elke sprong tot zo'n onvergetelijke ervaring maakt en dat er meteen ook de reden van is waarom parachutespringers zo van hun sport houden... er bijna verslaafd aan zijn.

Telkens als ik een nieuwe salto begon, kon ik diep onder mij heel even een glimp opvangen van Edouard Beaussant, die een paar honderd voet lager eveneens door het luchtruim zoefde. Ik moest hem in het oog houden om op het juiste ogenblik zijn voorbeeld te kunnen volgen. Alles was zo berekend en afgesproken dat tussen ons een afstand van ongeveer 150 meter bleef. Zodra ik zag dat zijn valscherm zich opende, moest ik aan de lijn van het mijne trekken, om ook dat te laten opengaan.

« Nu », zei ik onwillekeurig tot mezelf, toen ik eindelijk onder mij Beaussants parachute zag openvouwen, zodat die opeens op een grote paddestoel keek. Machinaal deed ik wat ik geleerd had en gaf een ruk aan de lijn. In een ietwat beklemmende spanning wachtte ik op de harde schok die nu moest volgen, zodra mijn parachute de weerstand van de lucht zou opvangen, waardoor de snelheid van mijn val brutaal zou worden afgeremd

Maar ik wachtte tevergeefs, want de schok kwam niet. Ik bleef vallen, even duizelingwekkend en even onafgeremd als daarnet. Mijn parachute weigerde dienst... ging om de een of andere waanzinnige reden niet open.

In feite veranderde er niets, maar juist dat was genoeg om alles in een oogwenk totaal anders te laten worden. Juist doordat mijn val onveranderd bleef kreeg hij als bij toverslag een totaal ander karakter. Wat een seconde geleden nog een heerlijk gevoel van vrijheid en gelukzaligheid was geweest, sloeg nu om in een verschrikkelijke sensatie van " vallen ". Zonder het te willen sloot ik de ogen, maar dat belette niet dat ik me er haarscherp van bewust bleef dat de grond in een razende snelheid op mij kwam toeschieten.

Ik handelde instinctief, want denken doet een mens in zulke ogenblikken eigenlijk niet, en trok wild aan de lijn van mijn reserveparachute. Het is mogelijk dat ik in mijn nervositeit (of was het angst?) tè wild trok. Opnieuw wachtte ik op de schok die mè zou vertellen dat alles nog wel in orde zou komen. Ik mocht me niet in paniek laten brengen, hield ik me voor, met een reservevalscherm kon men heel behoorlijk landen. Daar dienden die spullen per slot van rekening voor.

Een... twee... drie seconden verstreken. Seconden die een eeuwigheid schenen te duren. Ik telde krampachtig en ik geloof dat ik er zelfs de lippen bij bewoog. Vier... Vijf... Er gebeurde niets Geen schok, geen slag onder mijn ok-



sels. Niets. Ik bleef met onverminderde snelheid vallen.

Het onherroepelijke was nu gebeurd. Ook mijn reserveparachute weigerde.

Vraag me niet wat ik op dat ogenblik dacht, want ik kan het je niet vertellen Ik geloof dat ik helemaal niet dacht, ofschoon het in mijn brein volkomen helder bleef. Dat moet wel, want ik kan me alles wat zich afspeelde zeer precies en tot in de kleinste details herinneren. Ik registreerde de dingen, maar ik knoopte er geen bedenkingen aan vast. Het is mogelijk dat men in dergelijke omstandigheden nooit denkt, dat men instinctief weigert te denken, omdat elke gedachte tot paniek kan verleiden.

Ik spartelde met mijn benen, in de hoop me op die manier te bevrijden uit het kluwen der draden, die zich als boeien rond mijn benen hadden geslingerd en me het gevoel gaven gevangen te zitten Waarom deed ik dat? Op de keper beschouwd had het niet veel belang of mijn benen vrij waren of niet. Bij een val als die welke ik nu meemaakte was niets nog van enig belang. Als men te pletter valt maakt het niet veel uit of dat met losse of gebonden benen gebeurt, dáár weet men op het beslissende ogenblik toch niets meer van.

Mijn mond ging open en ik gilde wanhopige toen ik de aarde in duizelingwekkende snelheid op me zag toekomen. Het vreemde was dat ik zeer duidelijk de details van het landschap ontwaarde en daar zelfs een zekere aandacht aan besteedde. Ik keek naar de startbaan, naar de lage huisjes links en naar de donkere bomen rechts. Ik schoot recht op een van de startbanen af. Het kon nu nog slechts enkele seconden duren. Nog slechts enkele tellen scheidden mij van de dood. De dood bij mijn honderdste sprong. Ook dat realiseerde ik me. Had Beaussant het niet over een jubileum gehad?

Toen gebeurde het wonder. Mijn lichaam raakte in de val iets aan en ik had het gevoel alsof ik met enorme kracht in de letterlijke zin van het woord langs een muur schoof. Gelijktijdig daarmee kwam de schok. De banden van mijn parachute schenen heel even mijn borstkas in te drukken, zodat de adem mij werd afgesneden. Het geleek op de schok die ik enkele ogenblikken voordien had verwacht, maar deze was feller

Plotseling hoorde ik toen vlak boven mij een stem. — « Moed houden, Madeleine, ik heb je te pakken ! »

Ik begreep er niets van en gedurende een fractie van een seconde geloofde ik zowaar dat ik op de grond te pletter was gevallen zonder het te voelen en dat ik nu een van die wonderbaarlijke momenten vlak na de dood meemaakte, zoals die wel eens in romans beschreven worden. Ik keek op en zag enkele centimeters boven mij de zolen van een paar schoenen. Daar hing Beaussant!

Toen pas begreep ik wat zich had voorgedaan. Mijn valscherm was niet opengegaan, maar ik was evenmin al op de grond te pletter gevallen. In mijn val was ik Beaussant gepasseerd, en die had mij opgevangen. Zijn sterke vuist had het fladderende uiteinde van mijn weerbarstige parachute beet gepakt.

Met wijdopen ogen keek ik naar hem op. Langzaam trok hij de touwen van mijn parachute in zijn handen omhoog, tot hij me zo dicht naar zich toe had getrokken dat hij zijn benen om de mijne kon strengelen. Hij had gezien hoe ik er aan toe was en dank zij zijn grote routine en zijn nooit falende tegenwoordigheid van geest was hij er in geslaagd zijn eigen daling zo te richten dat hij vlak onder mij kwam te hangen, met als gevolg dat ik op zijn parachute was terechtgekomen, waardoor mijn razende val heel even onderbroken werd. Van dat oponthoud had hij gebruik weten te maken om het uiteinde van mijn valscherm te grijpen. Zo moest het gebeurd zijn en zo heeft hij het me daarna zelf ook uitgelegd, maar nog altijd begrijp ik niet hoe hij het voor elkaar heeft weten te krijgen!

Later heeft Beaussant mij verteld dat hij in die ogenblikken alles of niets heeft gespeeld. Toen is het me duidelijk geworden dat hij zijn eigen leven voor het mijne op het spel had gezet. Veel scheelde het niet of ik was in mijn volle snelheid tegen hem komen aanvliegen en zo'n botsing zou ons waarschijnlijk allebei het leven hebben gekost. Voor mij zou dat weinig verschil hebben gemaakt en juist die overweging had er hem toe aangezet het erop te wagen.

Ik hing nu vlak onder hem en het geluid van zijn stem verdreef mijn verlammende schrik. Maar ik hoefde niet lang na te denken om te beseffen dat alle gevaar nog niet geweken was.

« Pas op... Ik zal je bij je enkels nemen », hoorde ik hem onmiddellijk daarna roepen.

Hij deed het. Hoe ongelooflijk het ook mag klinken: hij slaagde er in zijn handen om mijn enkels te slaan en liet die niet meer los. Direct daarna maakte hij zijn benen van de mijne vrij. Zo hingen wij daar in de lucht te bengelen als twee trapezewerkers in de nok van een circus.

Wij werden beiden gedragen door één parachute, die daar uiteraard niet op berekend was. Wij daalden dan ook snel — te snel, wist ik, voor een zachte landing. Onder mij zag ik mannen lopen met een draagbaar. Zij renden naar de plek waar wij waarschijnlijk zouden neerkomen.

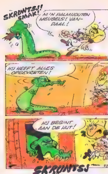
" Die jongens hadden er al op gerekend dat ze mij recht naar het dodenhuisje mochten brengen ", dacht ik met zonderlinge kalmte.

Op dat ogenblik vond ik mijn koelbloedigheid terug. Beaussant bleef onafgebroken praten. Hij sprak me moed in en gaf me raad, in verband met wat mij te doen stond om onze beslist onorthodoxe landing zo goed als mogelijk te laten verlopen. Er bestond veel kans dat we verwondingen zouden oplopen, maar dat risico moesten we lopen. Onderwijl roeide hij met de benen, om ons iets te doen afdrijven, met de hoop neer te komen in een stuk omgeploegde aarde.

Nadat hij mij zijn laatste raadgevingen had toegeroepen liet Beaussant mij los, op slechts enkele meters van de grond. Onmiddellijk begon ik te " zwemmen ", om mij iets verder van hem te verwijderen, teneinde te voorkomen dat wij boven op elkaar zouden neerslaan. Mijn opzet lukte. De slag die volgde was echter toch nog zo hard dat ik er een van mijn enkels bij brak. Maar wat kon mij dat schelen? Wat betekende een gebroken enkel in vergelijking met...

Ik voelde me duizelig toen Beaussant en de anderen even later om me heen stonden. Ik vond geen woorden om iets te zeggen, Alles wat ik kon doen was hem aankijken, met heel grote ogen. en ik hoop dat hij daarin heeft kunnen lezen wat ik over hem dacht. In mijn enkel was een schrijnende, verblindende pijn. Maar nogmaals, dat kon me niet schelen — ik vond het zelfs een heerlijke pijn, want ik was gelukkig. Ik kon juichen met een gebroken enkel... juichen omdat ik nog leefde





33



34

ZO MAAK JE JE MINI-BOEKJE



1) Knip de buitenste randen van het blad weg.

2) Knip de drie stroken langs de stippellijnen uit.

3) Plak de stroken met plakband aan elkaar. Let erop dat de bladzijden elkaar goed opvolgen.



4) Vouw de plaatjes als een accordeon.



5) Je kunt het microverhaal in één ruk uitlezen.
6) Doordat de titel op de rug is gedrukt kun je het boekje makkelijk klasseren.



27



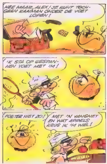
28



29



21

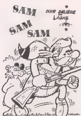


22



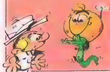
23

VOLGENDE WEEK :



HET VRIENDJE VAN DE FLAGADA 444

Het vriendje van de Flagada



BELANGRIJK :

Als je dit micro-boekje wilt maken moet je de middelste bladzijden losmaken en het in elkaar zetten volgens de aanwijzingen op de keerzijde.
Je kunt het ook lezen zonder er eerst een boekje van te maken. Maak de bladzijden dan los en lees dan aldus :

Begin microverhaal

			3	4	5
6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17

30	31	32	33	34	
24	25	26	27	28	29
18	19	20	21	22	23

Ga hier door







6

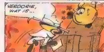






7







8







12







13







14

Het vriendje van de Flagada



3







4







5







9

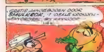






10







11







15







16







17

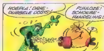






30







31







32







24







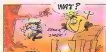
25







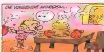
26







18







19





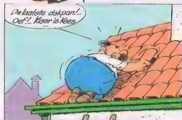


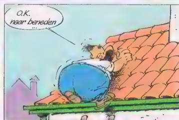
20

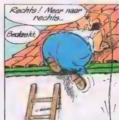


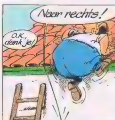
Engelientje

DOOR ROQUE

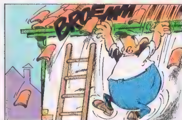






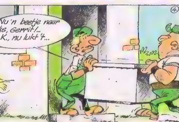








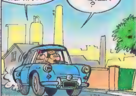


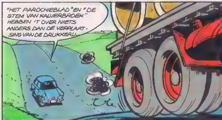


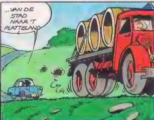
DE BRAM JAGER VALT IN

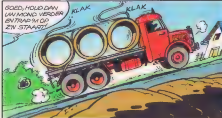
DOOR: FRANCIS
TEKST: TILLIEUX

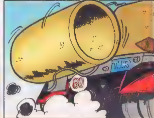


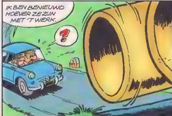


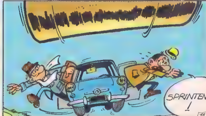


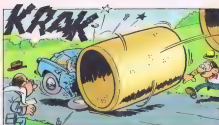


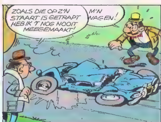









KRAK


ZOALS DIE OP Z'N STAART IS GETRAPT HEB IK 'T NOG NOOIT MEEGEMAAKT!
M'N WAGEN!

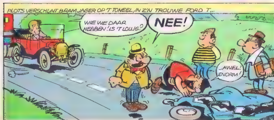

ZWAARDER DAN JE DENKT, NIET, DIE BUIZEN?


M'N WAGEN!!!
KOM KOM, STELT U ZICH NIET ZO AAN! U HEBT GEEN SCHRAMMETJE


WE ZIJN VERZEKERD, NIET?
EN OF! ZO'N WAGEN VIND IK TROUWENS VERDRAAID PRAKTISCH


GEEN PARKEER PROBLEMEN MEER. JE VOUWT HEM IN VIEREN EN STOPT HEM IN JE ZAK


EN ALS JE DE GARAGE IN MOET HOEF JE DE DEUR NIET EENS MEER OPEN TE DOEN. JE SCHUIFT HEM ER GEWOON ONDERDOOR.


PLOTS VERSCHIJNT BRAM JAGER OP 'T TONEEL, IN Z'N TROUWE FORD T...
WIE WE DAAR HEBBEN! IS 'T LOLLIG?
NEE!
JAWEL! ENORM!

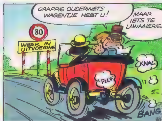
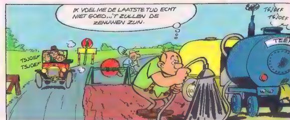

IS DAT 'N NIEUW SOORT WEGDEK?
NEE, MIJN WAGEN!

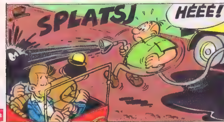
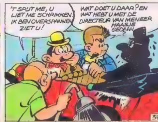
vervolg


TJONGE, WAT 'N STROOMLIJN!
'N SUPERLAAG MODEL MET BIJZONDER PLATTE MOTOR!
HOU ALSTJEBLIEFT OP, GERRIT, ANDERS STIK IK NOG!

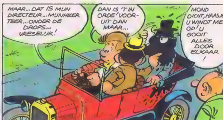
BENT U 'N VRIEND VAN MENEER HAASJE?
Z'N BUUR!
MIJN DIRECTEUR, MIJNHEER JAGER... MIJN BUUR DROPS, MIJN BUUR... NEE, 'T IS ANDERSON...

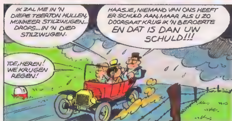
STIL, HAASJE, BEMOEI U ER NIET MEE!
ZOUDT U ONS 'N DIENST WILLEN BEWIJZEN, MIJNHEER JAGER?

EN OF BRAM JAGER IS DE HULPVAARDIGHEID ZELF!...
KOM OVEREIND, WE MOETEN DE BUIZEN TERUGHALEN...
VRIENDELIJK VAN U ONS NAAR MIJN NIEUWBOUW TE RIJDEN, MIJNHEER JAGER.
HOU OP! IK KAN NIET MEER!
GRAAG GEDAAN!
JE BENT ER NOG NIET!

GRAPPIG OUDERWETS WAGENTJE HEBT U!
MAAR IETS TE LAWAAIERIG.
30
WERK IN UITVOERING
KNAL
PLOF
BANG

IK VOEL ME DE LAATSTE TIJD ECHT NIET GOED...'T ZULLEN DE ZENUWEN ZIJN.
TSJOEF TSJOEF
TSJOEF TSJOEF
TEER

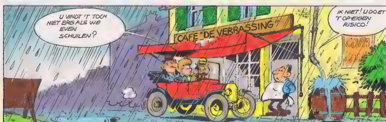
BANG

SPLATSJ
HÉÉÉ!

'T SPIJT ME, U LIET ME SCHRIKKEN. IK BEN OVERSPANNEN ZIET U!
WAT DOET U DAAR? EN WAT HEBT U MET DE DIRECTEUR VAN MENEER HAASJE GEDAAN?
38

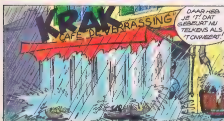

IK ZWEER U DAT IK NIET AAN RASSENDISCRIMINATIE DOE, MAAR U ZULT ME TOCH MOETEN ZEGGEN WAT U DAAR IN M'N WAGEN DOET IN PLAATS VAN DE DIRECTEUR VAN MENEER HAASJE!

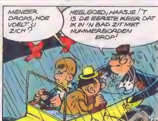

MAAR... DAT IS MIJN DIRECTEUR... MIJNHEER TEER... ONDER DE DROPS... VRESELIJK!
DAN IS 'T IN ORDE! VOORUIT DAN MAAR...
MOND DICHT, HAASJE! U WINDT ME OP! U GOOIT ALLES DOOR ELKAAR!


IK ZAL ME IN 'N DIEPE TEERTON HULLEN, MIJNHEER STILZWIJGEN... DROPS... IN 'N DIEP STILZWIJGEN.
HAASJE, NIEMAND VAN ONS HEEFT ER SCHULD AAN, MAAR ALS U ZO DOORGAAT KRIJG IK 'N BEROERTE EN DAT IS DAN UW SCHULD!!!
TOE, HEREN! WE KRIJGEN REGEN!


HATSJIE!
DOE DE KAP DICHT! M'N DIRECTEUR VAT KOU!
KAN NIET!
ZE IS VASTGEPLAKT, ANDERS WAAIT ZE WEG.
WAAR DIENT 'N VASTGEPLAKTE KAP VOOR?
EN WAARVOOR DIENT 'N WEGGEWAAIDE KAP?


U VINDT 'T TOCH NIET ERG ALS WE EVEN SCHUILEN?
CAFE "DE VERRASSING"
IK NIET! U DOET 'T OP EIGEN RISICO!

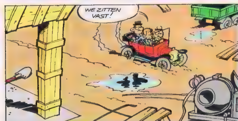

KRAK
CAFE "DE VERRASSING"
DAAR HEB JE 'T! DAT GEBEURT NU TELKENS ALS 'T ONWEERT!


MENEER DROPS, HOE VOELT U ZICH?
HEEL GOED, HAASJE! 'T IS DE EERSTE KEER DAT IK IN 'N BAD ZIT MET NUMMERBORDEN EROP!

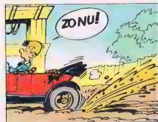
vervolg

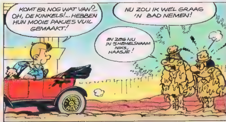

'N UUR LATER, ALS 'T BAD IS GELEEGD EN DE HEMELKRAAN DICHT IS...
AHA! DE BEKISTING VAN DE TORENFLAT IS KLAAR. ZE KUNNEN MET 'T BETON STORTEN BEGINNEN!

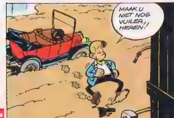

HEREN, IK STEL U VOOR UIT TE STAPPEN OM DE WAGEN LICHTER TE MAKEN.

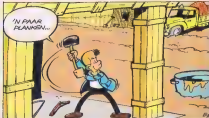

WE ZITTEN VAST!


DUW ALS IK 'N SEIN GEEF!
MIJNHEER DROPS! U STAPT ZOMAAR IN DE MODDER ?!
STIL MAAR, HAASJE!
5A

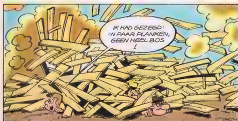

ZO NU!


KOMT ER NOG WAT VAN?... OH, DE KINKELS!... HEBBEN HUN MOOIE PAKJES VUIL GEMAAKT!
NU ZOU IK WEL GRAAG 'N BAD NEMEN!
EN ZEG NU IN 'S HEMELSNAAM NIKS, HAASJE!

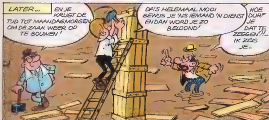

MAAK U NIET NOG VUILER, HEREN!

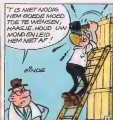

'N PAAR PLANKEN...
5B

KRAK
...EN IK ZAL 'N PRACHTIG NEGGETJE AANLEGGEN... KIJK 'NS AAN!







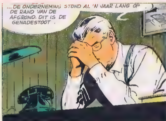




SANDY en HOPPY



















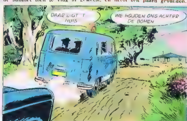


de ondermijnde brug



Sandy is de bandiet toch te vlug af geweest, en heeft een paard gevonden..





















wordt vervolgd



TIMOER

door Sirius



















DE GOUDGROT



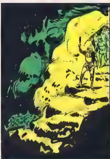
Julian, die Garis is gaan opsluiten, komt maar niet terug. Ondertussen vindt Fulgent de ingang van de grot..













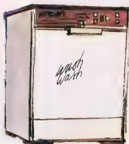






wordt vervolgd





DE AFWASMACHINE

De vooruitgang laat zich door niets tegenhouden. Dat heeft de papa van Bollie gezegd, en als dat waar is ziet het er somber uit. Want de vooruitgang betekent de opmars van de machine. En de machine zit me tot hier.

Neem bijvoorbeeld die geschiedenis met die afwasmachine. Tot vorige week ging het zo : de mama van Bollie ruimde de tafel af, zette de borden in de keuken en gaf mij dan de gelegenheid, als zij zich even had omgedraaid, om haar een handje of liever : een tongetje te helpen door de restjes van de maaltijd weg te likken. Iedereen was daarmee gediend : ik kreeg zo een extraatje en de mama van Bollie had minder werk (het is haar zelfs overkomen dat ze borden in de kast zette waarvan ze dacht dat ze gewassen waren. Natuurlijk heb ik haar niet uit de droom geholpen ; je moet iemand een dienst weten te bewijzen zonder dat het wordt opgemerkt).

En laat nu die hele gang van zaken ondersteboven zijn gezet sinds een kerel met een hoed in zijn hand die machine is komen demonstreren. In de eerste plaats was hij niet erg tactvol. Het eerste wat hij zei toen hij me zag, was :

« Oh, wat een leuke poedel hebt u daar, mevrouw ! »

Een poedel ! Nu vraag ik je toch ! Ik heb nota bene een cockerstamboom die zo lang is dat ik geneigd zou zijn te geloven dat ik zelfs voorvaders tijdens de kruistochten heb gehad als ik er niet zeker van was dat mijn voorouders niet gekruist kunnen zijn.

En hij gooide er nog een schepje bovenop met de opmerking :

« Ik ben ervan overtuigd dat hij u veel werk bezorgt, is het niet ? Hij moet worden gekamd en in bad worden gestopt... »

Ik wilde niet eens verder luisteren. Ik ben waardig, met opgeheven kop de kamer ingelopen en in de leunstoel gaan liggen waarin hij zijn hoed had neergelegd.

Ondertussen dreunde hij zijn praatje af in de keuken en legde uit dat de moderne huisvrouw te weinig vrije tijd heeft, dat ze haar handen beschadigt en zich niet meer op het galabal durft te vertonen, dat anderhalf uur vaten wassen per dag aan het eind van een jaar 22 dagen en zeven achtste maakte die als puur verloren tijd beschouwd konden worden, en dat hij haar tegen een matig prijsje, tegen speciale betalingsvoorwaarden, een wonder van een afwasmachine kon aanbieden, een Amerikaanse uitvinding van Duits fabrikaat het paradepaardje van de Franse techniek

Kortom, toen de papa van Bollie van zijn werk terugkwam, herhaalde de mama van Bollie dat allemaal, van het galabal en de 22 dagen en 7/8ste dag en heeft ze hem gevraagd een papier te tekenen dat die mijnheer had achtergelaten, waarop in heel klein lettertjes geschreven stond dat je de gevangenis indraaide als je niet op tijd betaalde.

Toen de machine werd afgeleverd was de mama van Bollie in de zevende hemel. Om de aankomst te vieren heeft ze een haantje gebraden en dat gelardeerd met mandarijntjes en heerlijke room Om van te smullen Na het eten zette ze de borden, waarvan de heerlijke saus nog afdroop, in de nieuwe machine. Gelukkig stond er vlakbij het ding een

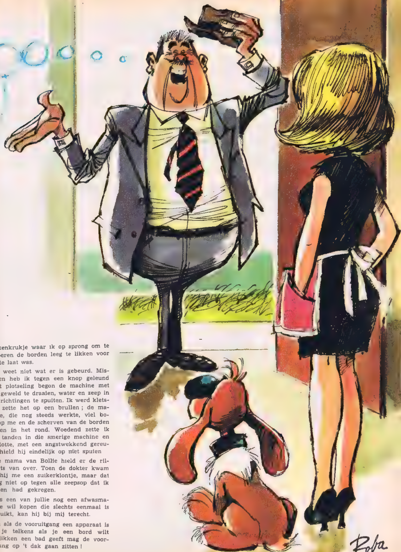
keukenkrukje waar ik op sprong om te proberen de borden leeg te likken voor het te laat was.

Ik weet niet wat er is gebeurd. Misschien heb ik tegen een knop geleund want plotseling begon de machine met alle geweld te draaien, water en zeep in alle richtingen te spuiten. Ik werd kletsnat, zette het op een brullen ; de machine, die nog steeds werkte, viel bovenop me en de scherven van de borden vlogen in het rond. Woedend zette ik m'n tanden in die smerige machine en tenslotte, met een angstwekkend gereutel, hield hij eindelijk op met spuien

De mama van Bollie hield er de rilkoorts van over. Toen de dokter kwam gaf hij me een suikerklontje, maar dat woog niet op tegen alle zeepsop dat ik binnen had gekregen.

Als een van jullie nog een afwasmachine wil kopen die slechts eenmaal is gebruikt, kan hij bij mij terecht.

En als de vooruitgang een apparaat is dat je telkens als je een bord wilt leeglikken een bad geeft mag de vooruitgang op 't dak gaan zitten !



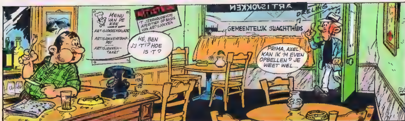




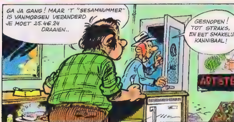
OH! DESNOODS BIJTEN ZE NET ZO VLOT IN ANDERE METALEN DAN IJZER KOPER, ZINK, LOOD, ALUMINIUM, ENZOVOORT...
TERMIETEN DIE IJZER ETEN? ONGELOOFLIJK!
TJONGE.. WAAR HEB IK M'N PIJP TOCH GELATEN?!



INTUSSEN, AAN DE ANDERE KANT VAN DE STAD..
VEGETARISCH RESTAURANT
'N IJZEREN GEZONDHEID DOOR IJZERHOUDENDE ARTISJOKKEN



MENU VAN DE KOK
ARTISJOKKENSALADE — ARTISJOKKENSTAMPPOT — ARTISJOKKENTAART
'T IJZERHOUDENDE APERITIEF OP BASIS VAN ARTISJOKKEN
HÉ, BEN JIJ 'T!? HOE IS 'T?
GEMEENTELIJK SLACHTHUIS
PRIMA, AXEL! KAN IK 'M EVEN OPBELLEN? JE WEET WEL...



GA JA GANG! MAAR 'T "SESAMNUMMER" IS VANMORGEN VERANDERD JE MOET 25.46.24 DRAAIEN..
GESNOPEN! TOT STRAKS, EN EET SMAKELIJK, KANNIBAAL!



VERDRAAID HANDIG ALS CAMOUFLAGE,'N VEGETARISCH RESTAURANT WAAR GEEN KIP KOMT, OMDAT 'T VLAKBIJ 'T SLACHTHUIS LIGT!
FRIS
Coke



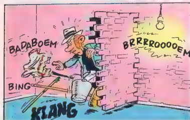
HALLO?.. MET FRED ZINGEMAAR HIER! DAG KOLONEL! JAZEKER, KOLONEL!
OK., O.K., OUWE MAKKER! HANG OP EN GA DE BEZEMKAST BINNEN! IK DOE OPEN!

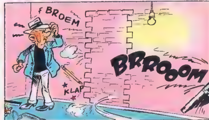


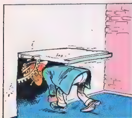
HEREN
BEZEMKAST
DIE VERVLOEKTE AXEL! LAAT Z'N DWEILEN OVERAL SLINGEREN
KLANG
BALANG
BING

ZOEF VOELT ZICH BEDREIGD

Doodgemoedereerd vertelt meneer Hurrel dat zijn andere termieten zich alleen voeden met metaal!

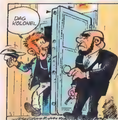


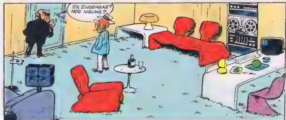












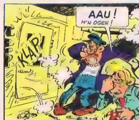






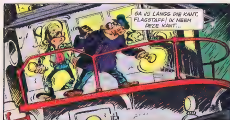
wordt vervolgd



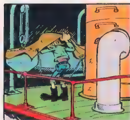


AAU! M'N OGEN!
KLAP!

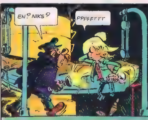

BEGORRAH. HIJ HEEFT PEPER IN ONS GEZICHT GESPOTEN!
HATSJIE!


HOU JIJ 'T ROER VAST, GAETANO! HIJ KAN NIET VER WEG ZIJN... WE KRIJGEN 'M WEL!
HATSJIE!

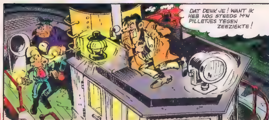

GA JIJ LANGS DIE KANT, FLAGSTAFF! IK NEEM DEZE KANT...






EN? NIKS?
PPFFFFTTT


GOED, DE ACHTERVOLGING WORDT VOORTGEZET. GELUKKIG HEB IK 'M Z'N HELE IJZERWINKEL AFGENOMEN!

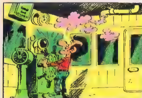

DAT DENK JE! WANT IK HEB NOG STEEDS M'N PILLETJES TEGEN ZEEZIEKTE!


HOPLA! STRAKS KOMEN DE ANDERE TWEE AAN DE BEURT!
11

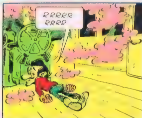
DOOR BERCK. TEKST Y. DELPORTE R. MACHEROT



Zagato is even gehaaid als gemeen : hij vindt er steeds iets op om de anderen eronder te krijgen...





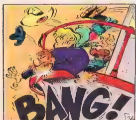






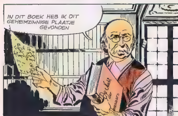






wordt vervolgd

DE KROBBELS


IN DIT BOEK HEB IK DIT GEHEIMZINNIGE PLAATJE GEVONDEN


'T LAG GEVOUWEN TUSSEN TWEE BLADZIJDEN DIE AAN DE KROBBELS WAREN GEWIJD LUISTER..


" DE KROBBELS ZIJN MISDADIGE EN GEVAARLIJKE WEZENTJES DIE VOLGENS SOMMIGEN UIT 'N ANDERE WERELD KOMEN...

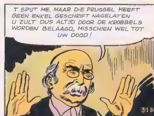

EN VOLGENS ANDEREN ONTSPROTEN ZIJN AAN DE ZIEKELIJKE VERBEELDING VAN 'N ILLUSTRATOR...


DIE HEN DOOR 'N DUIVELSE METHODE TOT LEVEN ZOU HEBBEN GEWEKT EEN TOVENAAR, 'N ZEKERE PRUGGEL, SCHIJNT ZE GEVANGEN EN VERNIETIGD TE HEBBEN
31A


. MAAR IEDEREEN DIE DE KROBBELS OPNIEUW TEKENT LOOPT 'T RISICO DAT ZE WEER GAAN LEVEN DAT KAN VRESELIJKE GEVAREN MET ZICH MEEBRENGEN! . "

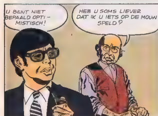

IS DAT ALLES?
JA. WAT WILT U NOG MEER WETEN?


EH.. 'T MIDDEL OM ZE KWIJT TE RAKEN! DAT INTERESSEERT ME 'T MEEST!


T SPIJT ME, MAAR DIE PRUGGEL HEEFT GEEN ENKEL GESCHRIFT NAGELATEN U ZULT DUS ALTIJD DOOR DE KROBBELS WORDEN BELAAGD, MISSCHIEN WEL TOT UW DOOD!
31B

door Max ARIANE

De heer Derksen vertelt Max Ariane hoe hij kennis maakte met de Krobbels, toen hij naar oude geheime organisaties zocht..



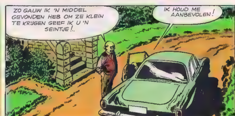














wordt vervolgd





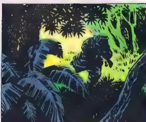





HIJ IS ONS ONTSNAPT! RECHTSOMKEERT, HARRY!


DAAR GEEF VOL GAS!
WAAROM BENZINE VERSPILLEN AAN 'N TOEAREG?


ALS IK DE BOMEN KAN BEREIKEN BEN IK VEILIG




REMMEN, HARRY! HIJ IS ONS WEER ONTGLIPT!..


IK GA 'T BOSJE EVEN DOORZOEKEN!
IK GA LANGS DIE KANT!





LANKER

Dan is ervan overtuigd dat het hek om de oase onder stroom staat...





















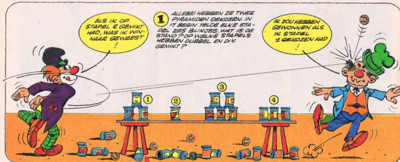


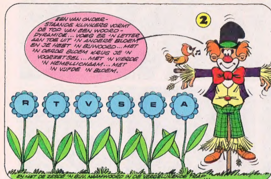
wordt vervolgd

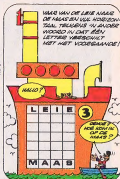
*SPELEN met Dubbel & Dik

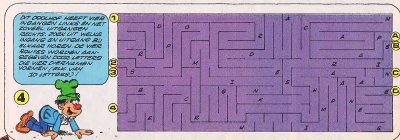
TEKENINGEN: GUY BOLLEN
TEKST: CARY PAGE











OPLOSSINGEN DER SPELEN

1 Ballengooien

Aangezien geen van beiden heeft gewonnen, kun je concluderen dat Dubbel en Dik met gelijkspel zijn geëindigd. Omdat er twaalf blikjes ontbreken heeft ieder er zes neergesmeten. Omdat Dik eigenlijk op stapel 2 had moeten mikken, was hem ook stapel 3 toegewezen. Dubbel heeft de stapels 1 en 4 voor zijn rekening genomen.

2 De zonnebloemen

Je moet achtereenvolgens krijgen : e - er - ter - ster - aster - vaster.

3 Van Leie naar Maas

De tussenwoorden waren :
lere
mere
mare
mars.

4 De doolhof

Ing. 1 = uitg. B : dromedaris
Ing. 2 = uitg. C : sprinkhaan
Ing. 3 = uitg. D : chimpansee
Ing. 4 = uitg. A : bergschaap

ABONNEMENTEN OP ROBBEDOES

België : 1 jaar : 512 F ; 6 maanden : 256 F ; 3 maanden : 128 F.

Overige landen : 1 jaar : 612 F ; 6 maanden : 306 F ; 3 maanden : 153 F.

Nederland : 1 jaar : Fl 33,80 ; 6 maanden : Fl 16,90 ; 3 maanden : Fl 8,45.

Nieuw Guinea, Nederlandse Antillen, Indonesië en Suriname : 1 jaar : Fl 38 ; 6 maanden : Fl 19 ; 3 maanden : Fl 9,50.

Nederland : gironummer 211714 van de Uitgeverij J. Dupuis, Laan van Meerdervoort 129, Den Haag.

België : P.C.R. 3621.59 van de Uitg. J. Dupuis, Livornostraat 97, Brussel 5.

DEVEA

Een abonnement begint te lopen met het eerste nummer van de maand volgend op de betaling, tenzij de abonnee dit uitdrukkelijk anders vraagt.

EEN ONDERZOEK VAN RIK RINGERS door TIBET en A.P. DUCHATEAU

RIK RINGERS WIL DE VERDACHTE DOEN PRATEN EN DAAROM IS HIJ BEREID DE VERKOPERS VAN "DE BUTCH" WEG TE STUREN...

NEEM HET HEM NIET KWALIJK...HET WAS MAAR EEN GRAP EN GELUKKIG ZIJN ER GEEN BROKKEN GEMAAKT! HUM...WILT U ZO VRIENDELIJK ZIJN DIE JONGEMAN EEN PAAR NIEUWE PAKKEN TE TONEN?HIJ HEEFT ER WEL EEN NODIG!

DANK VOOR JE HULP, RIK RINGERS. JA, IK HAD JE DADELIJK HERKEND EN DAAROM...

MOOI...WAAROM WOU JE DAN VLUCHTEN? WAT HEB JE TE VERBERGEN ?

IK WAS HELEMAAL OVERSTUUR! IK BEN JACQUES GUNTHER. GISTEREN WERD DE WOLFSHOND VAN MIJN GROOTMOEDER GESTOLEN. ZE KRIJGT EEN BEROERTE ALS ZE DAT VERNEEMT...

WORDT VERVOLGD

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. - Den Haag, Laan van Meerdervoort 129, Brussel 5, Livornostraat 97.

Bollie en Billie door Roba

